SEMPRE AVANT

PORTANTVEU DE L'ATENEU ENCICLOPEDIC SEMPRE AVANT

MUNNÉ

S U M A R I

Any II Juny 1935 Núm. 6

RECORDEU-VOS DELS ANUNCIS AQUI INSERTATS

SEMPRE AVANT

Portantveu de l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant

Redacció i Administració: Riego, 2, 1.er

Dels treballs signats en són responsables llurs autors. - - Els treballs no publicats es guarden a disposició de llurs autors durant 15 dies a partir de la publicació del butlletí

Consell de Redacció:
Director - Crispin Martinez
Administrador - J. Ferrer
Redactors - J. Lopez J. Salvado

Any II — BARCELONA, JUNY 1935 — Núm. 6

EDITORIAL

A mesura del temps que passa i a través de la maquinària completament uniforme que regula els destins del nostre Ateneu, hem tingut ocasió de constatar la tasca meritòria de totes les seccions que l'integren, així com la de tots els companys individualment. Però l'experiència ens ensenya, o ens ha mostrat camins que, per la seva importància, no podem ni hem de deixar passar sense estudiarlos consciençudament, assimilant tots aquells que ens puguin ésser útils. No em cansaré mai de repetir que, una de les causes que motiven l'estancament i també els passos enrera d'alguns dels aspectes de la nostra organització — no del conjunt, ja que hom pot constatar la marxa de l'Ateneu — és el cansament dels individus; en temps en què no podíem comptar amb un nombre elevat de companys, l'acumulació de càrrecs era cosa natural i pròpia, era, dit concretament, una necessitat; mes ara, que l'element amant de la cultura en tots els seus aspectes ha vingut a afavorir-nos amb la seva collaboració entusiasta, ja aquest sistema d'organització és inadequat, contraproduent i un xic perillós; continuar així significaria, per una banda, la continuació d'una política — permeteu-me la frase — cega, poc atenta a les ensenyances riquíssimes que ens brinda l'experiència, i per altra l'aniquilació moral d'uns companys meritíssims imprescindibles i, potser, insubstituïbles. Ja hi ha a l'Ateneu gent suficient en nombre i capacitat per suplir tots els càrrecs a totes les juntes, comissions i Consell Directiu, i seria d'una ceguera imperdonable continuar en aquest estat d'acumulació de càrrecs; evitar-ho seria fer un gran servei a l'Ateneu i, indubtablement a la cultura; la divisa en el règimen interior d'ell, ha d'ésser: *Un càrrec per cada individu, un individu per cada càrrec.* Això pot molt bé disposar-ho el Consell Directiu, sense necessitat de portar-ho a l'Assemblea.

Un altre aspecte que hem de tractar amb interès i fermesa, és el que es

refereix a la disciplina dels nostres quadres. La disciplina és la base de l'èxit. Heus ací una altra divisa que ha d'estar a la ment de tot ateneista. Els càrrecs de la nostra organització no són forçosos, sinó voluntaris; per tant, es pot exigir del que el desempenyi, la completa observació dels reglaments, així com l'exacte compliment dels acords dels organismes superiors. La disciplina ha d'ésser exactament observada pels membres responsables de l'entitat, sense cap classe d'excusa, que la veritable justícia comença per un mateix, i no pot donar exemple qui falta, i no es rectifica. Sense disciplina no hi ha organització; penseu en la veritat d'aquesta frase.

Durant la meva estada a l'Ateneu he pogut observar l'afluència de companyes que ens ajuden amb llur col·laboració; aquestes companyes estan disseminades pel nostre estatge, i potser un poquet abandonades per nosaltres, en tant que dones, és clar que a l'Ateneu tots som companys, que no hi ha sexes; però, ¿no observeu vosaltres amb mi que no fan una tasca pràctica en bé de l'entitat? Jo crec que elles podrien molt bé agrupar-se i constituir la secció Femenina de l'Ateneu; d'aquesta manera, quan es presentés a nosaltres qualsevol senyoreta aliena, la podríem adreçar a elles, tot donant-li una bona impressió i fent que al moment es trobi en el seu ambient: l'ambient femení.

II FESTIVAL LITERARI

Moviment cultural

Sota la influència dels segles i de les modernes corrents científiques, filosòfiques i literaries, han vingut desenrotllan-se a tots els pobles civilitzats del món, un esperit i una cultura veritablemente progressiva i lliure. Això ho veuen i ho compulsen els autèntics amants de la cultura, els veritables propulsors del progrés i de l'evolució dels pobles esclavitzats, quins homes converteixen tots aquests factors científics, filosòfics, literaris i morals en palanca progressiva per a subvertir i perfeccionar els vells sistemes polítics i socials, totes les ràncies i preceptuades costums religioses, així com també els estrets motllos burguesos del present ordre social.

Però, la cultura progressiva no estriba solament en la transformació de l'ordre social; és quelcom més gran, més sublim i ampli que tot això; quelcom que té moltes accepcions i abarca tot el vast i múltiple conjunt de les activitats del pensament humà en constant renovació.

Finalitat d'aquest Festival

Es un motiu de satisfacció per a aquesta Secció, la celebració d'aquest Festival. Per tal que sigui una cosa important i de donar-li el relleu que mereix, la Junta de Literatura i B. A. invita a tots els amants de l'art de les lletres d'aquest Ateneu, per tal que col·laborin al Concurs Literari Permanent que ha organitzat la nostra Secció. Vegeu les Bases que hi ha al tauler d'anuncis.

La finalitat d'aquest Festival cerca múltiples objectes: la confraternització familiar, l'educació dels nobles sentiments humans, l'expansió recreativa de l'esperit, el cultiu de la intel·ligència i la propulsió de les aficions literàries al nostre Ateneu.

El Concurs Literari Permanent

Ja queda remarcada a les Bases la significació cultural del Concurs Literari Permanent. Es propòsit d'aquesta Junta i de la nostra Secció, desenrotllar àmpliament l'art de les lletres dins i fora de l'Ateneu. Ens plau comunicar als nostres consocis i amics que ja comptem amb valuosos treballs literaris que han estat presentats a la Comissió, per al II Festival Literari. Així mateix ens és grat assabentar a tots els aficionats que els seus treballs podran depositar-los a la bustia que a l'efecte hi ha establerta a l'Ateneu.

Companys! Amics! No deixeu de concórrer al Concurs Literari Permanent.

La Comissió de Literatura

NOTICIARI

Llibres ingressats a la Biblioteca durant el mes de maig:

Adquirits per l'Ateneu: "Camins de Nit", J. Arbó (2 volums).

Donatius: Secció d'Estudis Econòmics, Polítics i Socials "Revista de Psicologia i Pedagogia", de l'Institut de la Generalitat de Catalunya (4 volums); "Organització Científica del Treball", Comitè O. C. T.

Company Marian Repiso: "Represión Mental en Alemania", Dr. Diego Ruiz i "La filosofía del hombre que trabaja i que juega", E. Dors. F. Casajuana: "Catalunya-Companys", per Gómez Hidalgo.

El C. D. de l'Ateneu tramet per mitjà d'aquest portantveu, el seu agraïment a les seccions i companys que l'ajuden en l'obra d'engrandiment de la Biblioteca.

Butlletins rebuts durant el mes:

Fontalba, Canigó, C. E. Germanor, C. M. Manresa, E. E. Minerva, A. C. Atlàntida, Cultura, A. E. Atlàntida, A. M. Minerva, Amics del sol, Camping (The Camping Club), Dinàmic, Tera i Mar, Acció Cooperatista, La Mola, Idealistes pràctics, Informacions socials (Bureau International du Travail), El Cooperador, Regeneració.

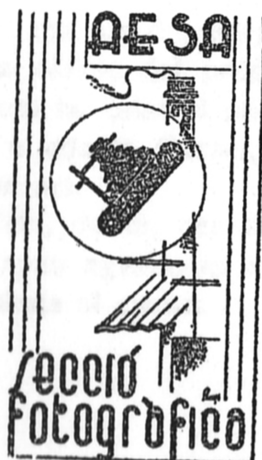

DE LA SECCIÓ

Aquesta Secció, desitjosa de tenir un Arxiu Fotogràfic, ha posat a la Biblioteca, un àlbum on tots els socis podran contribuir amb els seus treballs artístics, és per això, doncs, que cridem una vegada més a tots els socis perquè aquesta obra sigui digna de la nostra Secció i dels Ateneistes.

Per exposar les fotografies al dit àlbum, adreceu-vos al company Casajuana; caldrà, però, complir els següents requisits:

Primer.—Les fotografies seran admeses amb caràcter de donatiu a la Secció.

Segon.—Les proves han d'ésser lliurades en tamany postal (tamany unic).

Tercer.—Les obres podran ésser signades pels seus autors.

* * *

Un altre assumpte d'interès i de gran importància, del qual us haig d'assabentar. Recollint una proposició de l'última reunió de socis, hem cregut convenient posar-la a la pràctica, es tracta d'enviar un representant d'aquesta Secció a les estrenes de pel·lícules de caire social, documental i, a la vegada, instructives, i uns dies després que el nostre crític de cinema estigui documentat, es farà una conversa documentant el film en qüestió, on tots els socis podran emetre la seva opinió, i de les conclusions que se'n abstreguin seran les que prevaldran com a opinió de la Secció Fotogràfica.

Oportunament assabentarem els nostres socis, dels films que seran conversats.

Cal recordar que ha estat nomenat crític de cinema d'aquesta Secció, el company Miquel Martí.

* * *

Company: Recordat que el mes d'agost celebrem la segona Exposició fotogràfica.

Soci, de tu depèn l'èxit d'ella, aporta el teu ajut moral, segur que veuràs consolidada una gran obra. Prepara't.

El dia 19 del proppassat mes, finalitzà el Curset pràctic de fotografia, a càrrec del professor N. Ricart i Baguer, cal remarcar l'aprofitós que ens ha estat el poder seguir el curs de les deu lliçons que han correspost a aquest Curset, ja que en ell poguérem perfeccionar-nos molt en aquest art.

Rebi, doncs, per mitjà d'aquestes quartilles, el nostre amic Ricart, el més gran agraïment en nom d'aquesta Secció i, a la vegada, de tots els assistents al curset.

Curset d'ensenyament pràctic

EL PROCÉS AL "BROMOIL"

per N. Ricart

Com que l'interès que em mou, no és pas donar a aquest Curset un sentit literari ni teòric, sinó pràctic en la forma de desenrotllar en totes les seves fases aquest procés, passaré a explicar amb les menys paraules i senzillesa possibles, tal com aquest vostre amic el tracta.

El procés al "Bromoil" és, indubtablement, el que ofereix més interès als aficionats pel sol fet de no ésser necessari l'ús de negatius de gran tamany, com és precís en els procediments a la goma, fressó, carbó o tintes grasses; doncs amb una ampliació o prova per contacte, en la qual es destaquin amb màxima perfecció les mitges tintes (un cop tintada), hom pot intervenir i donar-li aquell caire o sentiment artístic que cadascú posseeix en el si del seu temperament.

Doncs bé; bon punt feta la prova o ampliació, revelada i fixada (sense àcid), es passa a un acurat rentat.

Tant si la prova és acabada de fer com feta de temps, es posa aquesta en la següent

Solució blanquejadora: 1000 c. c. d'aigua destilada o de pluja; 10 grams de sulfat de coure cristallitzat; 8 grams de bromur de potassa i 1 gram d'àcid cròmic (pur).

Submergida la prova en aquest bany, hom veurà com la imatge va desapareixent lentament, i que les parts impressionades, prenen un to groguenc-verdós.

Blanquejada ja la imatge, es procura passar dita prova o ampliació, a un acurat rentat, fins que l'aigua no deixi gota de color. Aleshores, es fixa amb hipo (no àcid) i es torna a rentar novament.

Ara bé; si a continuació d'aquestes operacions hom té ganes de tintar-la, ha de submergir-la dins d'una cubeta on hi haurà aigua a 40° o 50°. Sub-

mergida la prova dins d'aquest bany d'inflament, caldrà controlar contínuament l'instant en què ha d'ésser treta del mateix, i això, hom podrà comprovar-ho aixecant dita prova i bufant un xic al damunt de la gelatina. Alesbores, quan hom creu que ja té la inflor suficient, la treu del predit bany i posant-la damunt d'un paper de diari, amb un tros de roba de cotó blanc (com més usat millor), n'eixuga tota l'aigua que resta damunt de la gelatina, cosa que caldrà fer-la amb molta precaució, a fi de no rascar-la. Un cop eixuta, es posa damunt del coixí de *muletó* xupat d'aigua freda corrent (que serà el que cuidarà de conservar la humitat per a fer millor el tintatge) i, com que a prevenció ja s'haurà compost, pastat i ben aplanat la tinta per damunt de la rajola o vidre, s'agafarà el pinzell de peu de cabra, es donaran uns quants cops damunt de la tinta predita, procurant descarregar un xic la sucada en un altre lloc completament net de la mateixa rajola, i hom es dedicarà al tintatge, donant forts o suaus cops damunt de la gelatina (segons l'estil o temperament de cadascú o bé de la faisó que ja observareu), procurant des d'un bon principi acabar el tros per on s'haurà començat, i així successivament per tot el reste de la mateixa.

Com és natural, amb la més gran admiració, hom veurà com a mesura que es van donant els al·ludits cops damunt de la gelatina, va sortint la imatge, amb tots els seus valors i detalls més ínfims..., però, sempre i quan hom cregui que ha posat massa tinta a un determinat lloc, podrà, en el precís instant del tintatge, treure'n la quantitat que li plagui, mitjançant un altre pinzell net, o bé el mateix, bo i passant-lo suaument de través com aquell qui frega, però amb tota la cura possible (tal com fou demostrat), procurant després unificar tota la prova a fi que no doni la impressió de duresa, com representaria si hom no hi fes aquesta unificació.

A fi que en el transcurs del tintatge el pinzell no es mulli amb l'aigua que empapa el coixí de muletó, en passar-lo per les vores de la prova o ampliació, és recomanable deixar a tot el voltant de la mateixa, un petit marge blanc sense impressionar; però, si hom no vol perdre gens de paper en fer la prova o ampliació, també va força bé de tintar amb cura, bo i procurant no arribar mai als marges, per acabar-los de tintar després, bo i posant la prova damunt d'un altre paper, tal com us fou ensenyat en l'al·ludit curset.

Per tant, doncs, resta breument explicada la manera d'obtenir un bromoil. El sistema d'intervenció, no és cosa que jo us pugui descriure. Cadascú té el seu sentiment i gust artístic per acabar del tot una obra.

Però, després de tot aquest ressenyament pràctic, he de fer-vos avinent que aquest procés "*no és una cosa tan difícil com han volgut aparentar certs elements força destacats* d'entre els aficionats de casa nostra".

El que jo crec que cal, és saber precisar el moment d'impressionar una placa que doni (sinó de moment, després) realment la sensació d'un instant viscut o per vós somniat.

Artistes!!

en general

quedeu

INVITATS

a concórrer a la

II Fira del Dibuix de Sans

Esperem la vostra col·laboració
en aquesta manifestació
d'ART

La Secció té instaurats Concursos Literaris Permanents

DIADA DEL LLIBRE

Parada que la Secció de Biblioteca instal·là a la Plaça d'Espanya

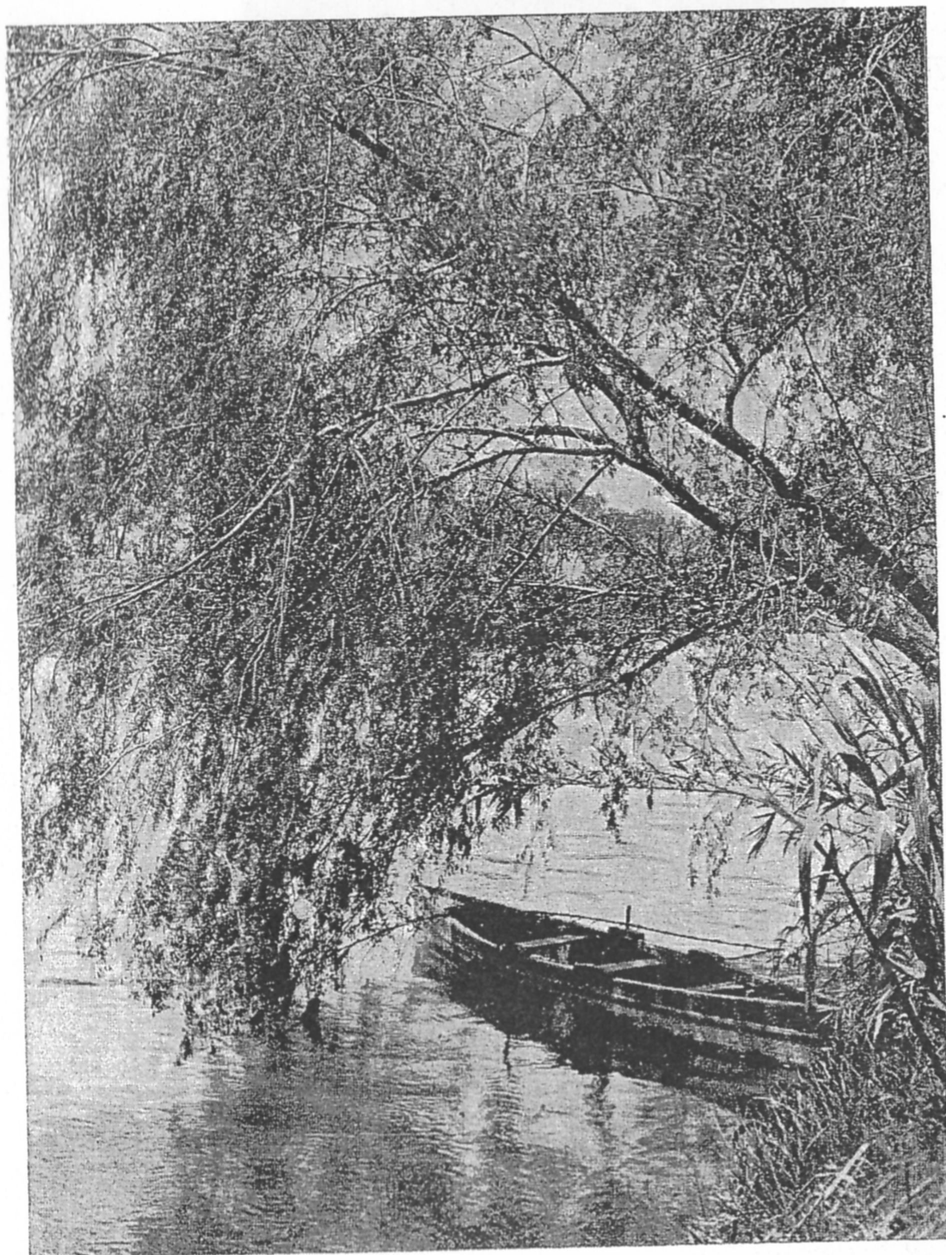

REPOSANT SOBRE EL LLAC Fotògraf: Biarnés

EL ROSSINYOL
SANT MIQUEL DEL FAY

Fotògraf:
Casajuana

Totes les fotografies publicades en aquest butlletí, són revelades i acabades en el laboratori de la Secció Fotogràfica de l'Ateneu.

COMPANY: INSCRIU-TE EN AQUESTA SECCIÓ

Cal revelar bé; saber ampliar, i en definitiva, a l'hora de procedir al tintatge, perdre tota aquella por que tots hem patit en començar a fer quelcom (que per endavant, ens asseguraven alguns que no era aquesta cosa, pròpia per a nosaltres). Si sentiu veritable vocació per la fotografia, no en dubteu: triomfareu!

Tots, completament tots els qui sentim i admirem aquest art, hem patit en l'obtenció de clixés, proves, ampliacions, etc., etc., però cal no desmaiar mai amb tot i que ens surtin algunes obres malament.

Sempre que arribeu a aquest cas, no us requi de preguntar a aquells amics que considereu que ho són, el perquè de les dificultats observades, car jo crec que cap d'ells no s'atrevirà a dir-vos una cosa per altra, al contrari: us guiaran pel camí de la perfecció i de la realitat, a fi que entre tots, puguem arribar a assolir, a no tardar, aquella valor i aquell nom que assoliren aquells nostres antics mestres.

El que cal complir:

Fixar bé totes les proves, car un mal fixat us proporcionarà dificultats.

Finit el tintatge, cal rentar bé i amb *sabó de cuina,* tots els pinzells usats, perquè el deixar-los assecar us serà demà una dificultat per a rentar-los com pertoca.

No els renteu mai amb benzina ni aiguarràs!

Cal guardar-los (tot temps) dins d'una capsa, amb boles de *naftalina.*

EL LIBRO Y NOSOTROS

Actualmente el libro, como instrumento para la difusión del pensamiento humano, pasa por lo que podemos llamar un desdoblamiento beneficioso, a mi entender, para la Cultura,ya que su radio de acción se extiende considerablemente utilizando para ello los medios más de acuerdo con las exigencias del Progreso. Así vemos al periódico, al cine y a la radio, suplantar al libro, como forma, en lo tocante a la transmisión de los hechos del momento. Esta y no otra es la causa de la llamada impropiamente crisis del libro, tan cacareada por los que en esencia desconocen lo im-

prescindible del libro como órgano para la conservación del pensamiento humano.

Cada día hay menos lectores — dicen los pesimistas —. No. Cada día hay menos compradores de libros, que no es igual, porque cada día hay más bibliotecas, más agrupaciones de lectores. Cada vez se lee más y, lo que es más interesante, cada vez hay más que leen.

El libro, entendiéndose bajo esta denominación la Memoria materializada de la Humanidad, el libro, como órgano por excelencia de la conservación, concentración y difusión del pensamiento, no necesita defensores especiales, pues en cada lector tiene, indudablemente, el mejor defensor y propagador de sus virtudes. En el espíritu humano tiene tan profundas raíces el libro, que, sin él, la vida psíquica del individuo, de la colectividad, no se desenvolvería por falta del organismo apropiado donde puedan germinar sus frutos, que son las conquistas del genio creador del hombre. Mientras haya hombres habrá libros, porque la Humanidad los necesita para su conservación y natural desenvolvimiento.

* * *

Así como el uso del fuego, la invención del arco, el uso de la vajilla, elevaron al hombre del estado salvaje, en el que era cazador y fiero, al estado de barbarie, en el que ya era agricultor, aunque rudo, así la escritura elevó al género humano, de la barbarie a la civilización.

Con razón — dice Tylor, en su interesante Antropología — puede marcarse la línea divisoria entre la barbarie y la civilización donde aparece la escritura, pues ella da fijeza en la historia a la ciencia y a la ley.

De conquista en conquista, el genio del hombre ha hecho de la escritura, sintetizada en el libro, el punto de apoyo de la Cultura, esta palanca omnipotente que salvará a la Humanidad del peligro en este estado de luchas, de movimientos, de ilusiones en que se encuentra actualmente, y la elevará al estado de completo equilibrio y reflexión, que es su destino.

La limitación de la Humanidad aquí en la Tierra tiene su origen en la ignorancia de sí misma. La falta de un libro que sirva de vértice al ángulo de nuestros conocimientos sobre nuestro pasado más remoto, limita el poder de la ciencia. Sin embargo, la ciencia y el arte tendrán su libro vértice para el porvenir. Sus páginas las va escribiendo el hombre; están inspiradas por la Verdad, la Belleza, el Bien; las escribe en los únicos momentos en que es feliz. Cada pensamiento embalsamado en el volumen de una biblioteca, puede ser para nosotros también una sonrisa de felicidad. Cada escritor es un párrafo de este libro sublime; cada biblioteca un capítulo; cada uno de nosotros, lectores, somos algo también dentro del conjunto: una letra tal vez, pero algo al fin. Leamos. Estudiemos. Estudiar es conocernos a nosotros mismos, es vivir en armonía con las partes de un todo, incomprendido aún, que nos dirige...

Los hombres de mañana juzgarán nuestros actos, los vicios y virtudes

de nuestra época, con la misma certeza de juicio que nosotros lo hacemos al opinar sobre los hechos del momento. Comprendamos esta responsabilidad ante el porvenir. La historia ya no puede tener páginas en blanco, porque el hombre posee el arte de inmortalizar sus obras. El libro es, será siempre, la clave para su interpretación. No sólo poseemos las Bellas Artes para perpetuar nuestros sentimientos, nuestros hechos, nuestras ideas; poseemos más: el libro, que es la síntesis del genio creador del hombre triunfando en el tiempo y en el espacio.

M. Droz ha dicho: "Para ser dichosos es preciso gozar de buena salud, tener buenos amigos y esposa cariñosa, ser aficionados a los libros y a la música, alejarse de las funciones que esclavizan, y consagrar los ocios a disfrutar de los placeres sencillos de una vida inocente." ¿Queréis ser felices? Leed. Leer es formarse Cultura y Cultura es, en cierto modo, sinónimo de felicidad, así como la felicidad lo es de vida. Tengamos presente que "el hombre no es dichoso porque goza, goza porque es dichoso".

Una vida, sin ser fecunda por el saber, es siempre una vida mediocre.

MARIANO REPISO

APENAS EL VIVIFICANTE SOL...

Que bello que es el campo con su ambiente de dulce paz engrandecida, si cabe, al recordar la ciudad. Se va extendiendo cada día más la loable y sana costumbre de salir al campo, estamos en una época de renovación de hábitos y costumbres generales, las grandes aglomeraciones.

Ciudadanos con sus aires enrarecidos, impelen a los obreros sepultados durante toda la semana en fábricas, talleres y despachos, hacia el campo en invierno y a la playa en verano.

Signo de progreso en un pueblo es que la masa obrera abandone diversiones antihigiénicas, y tonificando su cuerpo con los aires de montes, campos y mares, temple su espíritu dándole a éste, una nueva sensación de vida que le hace afrontar la lucha por la existencia, con un concepto de mayor compresión y benignidad para con sus semejantes.

Cuantas veces al regresar de nuestras excursiones nos vemos seguidos por las miradas de los transeúntes, unas curiosas, las menos de comprensión, las más de burla, citaré un caso que nos sucedió no ha mucho. Regresábamos de una salida, camino de casa ya, acertamos a pasar por delante de una taberna, o bar, en el dintel había dos hombres, su sonrisa fué de burla; fueron sus palabras: vienen de hacer salud... paréme un momento, contemplé los individuos, no los defino, un hálito de tabaco y alcohol me azotó el rostro.

Compañero sal de excursión pequeña o grande, habitúa a tus hijos, si es que los tienes, a tan higiénico esparcimiento, ayúdanos en nuestra labor y...

Apenas el vivificante sol
con sus dorados rayos
acaricie la paz de la Tierra,
apenas los inquietos pajarillos
saluden con gran algarabía
la venida de la rosada aurora,
que deshaciendo las tinieblas de la noche
por los campos y ciudades se nos muestra,
abandonamos las ociosas plumas...

Camarada, es domingo, ven con nosotros, un día agradable te espera.

Modesto SOTO

SECCIÓ DE CULTURA FÍSICA

ALIMENTACIÓN

Personas que padecen de estreñimiento crónico, han de favorecer los efectos horroborantes y curativos de la gimnasia con una alimentación apropiada.

Existe, casi sin excepción, la creencia errónea de que el estreñimiento crónico puede ser curado con drogas.

En realidad, agravan estos medios el estado del paciente.

Ni píldoras, ni sales, ni tés dan un mejoramiento. Alivian por el momento, pero no quitan el mal. Lo empeoran.

Los músculos relajados que rigen el aparato digestivo necesitan el movimiento apropiado para devolverles el vigor que los determinó a actuar con eficacia.

La alimentación de una persona, que regularmente hace su gimnasia, no necesita una alteración fundamental.

Los intestinos del hombre no corresponden ni pura alimentación vegetal ni animal. El intestino de los carnívoros es corto; y el de los herbívoros largo. El de la vaca, por ejemplo, tiene veinticuatro veces la longitud de su cuerpo.

El intestino del hombre sería demasiado corto para alimentación vegetal, y muy largo par alimentación de carne solamente.

En el primer caso no podría aprovechar bien los vegetales, que, como se sabe por los herbívoros, necesitan una preparación larga para su rendimiento (rumía y longitud de las tripas). En el segundo caso, el intestino del hombre quedaría en gran parte inactivo. La carne necesita para su descomposición mucho menos camino, y condenaría al intestino más largo que lo necesario para esta función, a inacción parcial, base del estreñimiento.

La alimentación ideal para el hombre es la mixta: carne jugosa, papas, legumbres, mucha leche y fruta.

Personas que ya sufren de estreñimiento han de observar un cambio insignificante en su régimen: comer pan negro en vez de pan blanco. Este pan de centeno o la avena aplastada con cáscara entera, es mucho más difícil de digerir que el pan blanco, y obliga al intestino a trabajar.

Naturalmente, han de ser vigorizados los músculos que rigen el aparato digestivo, pues un estómago e intestino a merced de músculos relajados no pueden actuar eficazmente.

Gimnasia científica tal como se os presenta en este libro, os librará de todos estos males, enfermedades, en un tiempo brevísimo (1), y siguiendo las instrucciones con un poco de energía os dará un físico perfecto.

(1) En la mayoria de los casos desaparece el estreñimiento en menos de una semana

(Del llibre *"Cultura Física Científica"* Heine Wenzel)

Assabentem als companys socis de la Secció, que el dia 11 del corrent a les vuit de la vetlla, es celebrarà l'Assemblea General Ordinària.

Esperem que no hi mancareu!

SECCIÓ DE MÚSICA

NA PILAR PLANTÉ

Avui que hom parla de les noves modalitats de la moderna pedagogia, l'art més important, perquè es dirigeix a la formació moral i psíquica de l'home, el més complexe de tots els éssers, és important fer reeixir aquelles figures que es destaquen com a valors positives dins el camp de l'ensenyament.

Un pedagog no és aquell que explotant uns coneixements prèviament adquirits, es dedica a la *professió* d'ensenyar, tenint com a finalitat el subvenir a les pròpies necessitats. Un pedagog és aquell que *sentint* la necessitat de transmetre als altres els coneixements que posseeix, perquè els considera nobles i bons, posa tot el seu afany i voluntat per tal de proporcionar a tothom una major comprensió, uns nous elements de judici que permetin enlairar-se als cims del saber. És, a més, aquell que sap ensenyar, que sap convertir una obligació (sempre enutjosa) en una distracció, en quelcom agradable, que es realitza sense pena ni fatiga: és aquell que sap instruir delectant.

L'art musical, per dirigir-se especialment al nostre món espiritual, és el que presenta més dificultats en ordre a l'ensenyament. I aquestes dificultats es tradueixen en resultats pèsims, quan el pedagog no reuneix les condicions més amunt esmentades.

Ara bé: la *Secció de Música* es complau en reconèixer que la senyoreta Pilar Planté és una professora acabada, tant pels seus coneixements d'ordre teòric, com per les dots naturals i la concepció que té formada de la moderna pedagogia.

Jove en edat i en caràcter, està desposseïda d'aquell aire doctoral i sever que fa espantar els deixebles i la seva natural simpatia, força riallera, fa que qui estudia s'apropi amb confiança, considerant-la un amic més, un amic dilecte pel seus coneixements.

I per sobre de totes aquestes condicions, força valuoses, hi ha la seva modèstia i el seu gran amor per l'art musical, que li fa fer sacrificis (encara que no ho siguin per a ella, per a altres ho serien) per tal d'expandir la seva benefactora influència educadora.

Nosaltres ens sentim força satisfets de la seva actuació al front del curs de solfeig i teoria de la música , i ens plau manifestar-li des d'ací el nostre agraiment i admiració.

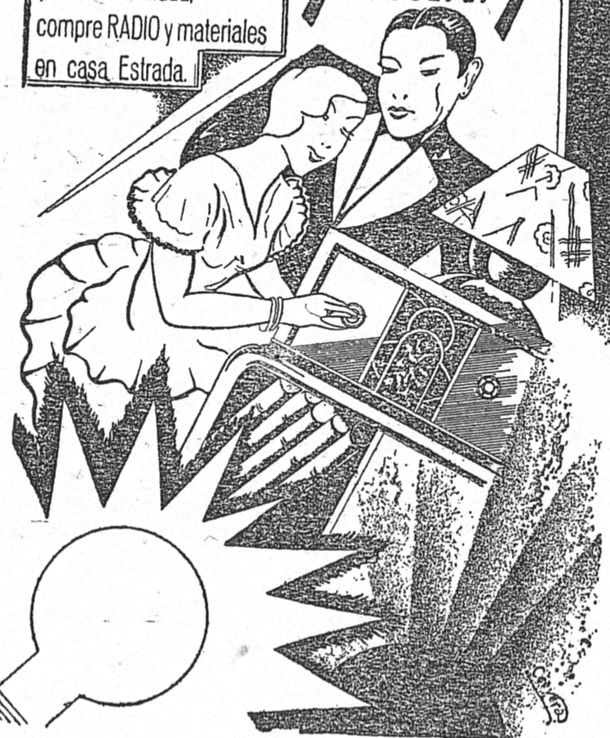
FRANCO ESTRADA
Para tener su casa alegre y bien iluminada, compre RADIO y materiales en casa Estrada.
7 RIEGO 7
Tel 32927

Bonaventura Bonsoms
Creu Coberta, 135

VOLEU OBTENIR UNA ENSENYANÇA RAPIDA I PERFECTA ?

Assistiu a una de les classes distingides que dóna l'antiga i acreditada

Acadèmia de Sans

Director: MANUEL BEL PIQUER

Agregada a la Acadèmia Cots - Fundada l'any 1923

i aprendreu amb tota destresa i pulcritud **Càlcul mercantil, Ortografia catalana i castellana, Aritmètica, Reforma de lletra, Correspondència particular i comercial, Taquigrafia, Mecanografia, Teneduria de Llibres** aplicada a tota mena de negocis, **Francès, Alemany i Anglès** per professors nadius, **Batxillerat, Peritatge.** Preparacions diverses. Cultura general

Classes tot l'any — No hi ha vacances

Pot efectuar-se l'ingrés als deu anys

Classes de les nou del matí a les deu de la nit, per a

Senyoretes, Senyors i Joves

en aules completament separades

Carrer de Sans, 136, 138 i 140

Telèfon 31796